

"המטרה היתה לאשר לאלוביץ' תמורה שבשום עסקה רגילה לא היתה משולמת"

בתשובה לכתבי ההגנה של בזק, שאול אלוביץ' והדירקטורים בתביעה הנגזרת, נטען כי העסקה לרכישת מניות yes היא עסקה פסולה שבמסגרתה שילמה החברה לבעל השליטה תמורה מוגזמת ומופרכת: "זוהי עסקה מושחתת ובעלת היבטים פליליים חמורים ביותר"

יסמין גואטה

בעיצומה של החקירה הפלילית שמנהלת רשות ניירות ארץ בעניינה של בזק, הוגשה אתמול לבית המשפט הכלכלי בתל אביב תשובה לתגובת בזק לבקשה לאישור תביעה נגזרת שהוגשה נגדה בנוגע לעסקת הרכישה של yes.

העסקה, שגם עומדת במרכז חקירת הרשות, הגיעה לבית המי שפט כבר לפני כשנתיים לאחר שגיל אמיר, בעל מניות בזק, הגיש במאוס 2015 בקשה לאישור תביעה נגזרת נגד החברה. בבקשה שהוגשה על ידי עו"ד רונן עדיני נטען כי התמורה ששילמה בזק ליורקום היתה מופרזת, בלתי הוגנת ובלתי-סבירה מבחינת בזק, וכי בזק, בעל השליטה שאול אלוביץ' והדירקטורים הפרו את חובת האמון והזהירות שלהם כאשר אישרו את העסקה.

התשובה הוגשה לאחר הליך ארוך של גילוי מסמכים שניהל עדיני מול עורכי הדין של אלוביץ', בזק והדירקטורים. בסופו של התהליך החלט כי חלק מהמסמכים יימסרו לו תוך התחייבות מצדו לשמור על סודיות. לאחר קבלת המסמכים התיירה השופטת רות רור נן לעדיני לתקן את בקשת האישור, ולאחר מכן הגישו הנתבעים כתבי הגנה. עתה מוגשת תשובה זו ביחס לכתבי ההגנה שלהם.

בתשובה נטען כי מהמסמכים שנחשפו, ובהם הפרוטוקולים של הוועדה המיוחדת, ועדת הביקורת והדירקטוריון עולה כי עוד בטרם ניתנה החלטת הממונה על ההגבלים העסקיים במאוס 2014 – שאישרה בכפוף לתנאים את ההחזקה בבזק וב-yes במקביל בידי קבוצת יורקום – כבר סומנה המטרה והחלה ההיערכות להגשמת רצונו של אלוביץ'.

"המטרה היתה אישור עסקה נגועה ופסולה בין החברה ובעל השליטה בה, שבמסגרתה תשלם החברה לבעל השליטה תמורה מוגזמת ומופרכת, אשר ברור כי בשום עסקה רגילה, בין שני צדדים בלתי-תיקשוריים, לא היתה יכולה להיות משולמת. זוהי עסקה מושחתת, שכפי שלמדנו בימים האחרונים, יש לה היבטים פליליים חמורים ביותר", נכתב.

לגבי נושאי המטרה בבזק, נטען כי הם שמו לנגד עיניהם מטרה אחת ויחידה, והיא אישורה של העסקה

י"ר הוועדה לעסקת בזק-yes, יצחק אידלמן; מנכ"לית בזק, סטלה הנדלר; ועורך דינו של התובע, עו"ד רונן עדיני צילומים: עופר וקנין, ינאי יחיאל ואיל טואג

הוועדה: "ישנו גם האילוף של לר חות המניעים".

מדברים אלה, כך נטען, ניתן לראות כי היא "הפעילה לחץ מכ" וון על הדירקטורים חברי הוועדה, והטעתה אותם בכך שנטעה בהם תחושה מוטעית של לחץ זמן, כאילו עליהם להחליט במהירות". ואם לא די בכך, הנדלר, כך נטען, ניסתה להטעות את הדירקטורים גם ביחס למחיר, ולחצה עליהם לא-שר כי בזק תוציא מקופתה סכומי עתק שישולמו לבעל השליטה.

"מזכירת בזק שימשה כחפרפת"

התובע מתייחס גם לייעוץ המשפטי של הוועדה, שעל פי הנטען לא היה עצמאי. היועצת המשפטית לוועדה, עו"ד שחם, משמשת כיועצת המשפטית הקבועה של הדירקטוריון.

מזכירת החברה, עו"ד לינור יוכלמן, שנטלה חלק פעיל בעבודת הוועדה, פעלה על פי הנטען עבור אלוביץ'. "בריווחי בזק עצמה מצוין במפורש כי מזכירת החברה כפופה ליור"ר הדירקטוריון ולדירקטוריון. כלומר, יוכלמן אינה כפופה סתם לדירקטוריון, אלא גם ולמעשה בפרט ליור"ר הדירקטוריון, הלא הוא בעל השליטה, אלוביץ', וברור כי היא תלויה בו", מודגש בתשובה.

על פי הנטען, הדבר מהווה גם חמור בהתנהלות הוועדה, שאפשרה לנציגת בעל השליטה להשתתף בכל דיוניה ולהיחשף למידע שהיה אמור להיות סודי וחסוי בפני בעל השליטה ונציגיו. "ברוך זו איפשרה הוועדה 'הבלתי-תלויה' (כביכול) ליוכלמן לשמש כ'חפרפת' וכציינור בטוח להעברת מידע מהמתרחש בוועדה ישירות אל בעל השליטה, באופן שכל מהלכיה של הוועדה המיוחדת ויועציה היו גלויים ושקופים בפניו, ובצורה שקורה לחלוטין את האפשרות לניהול משא ומתן אמיתי", נכתב.

"יתרה מכך, יוכלמן לא רק שהשתתפה בכל דיוני הוועדה, אלא שנראה כי פרוטוקולי דיוני הוועדה נערכו על ידה. בכך, אי-פשרה הוועדה לנציגת בעל השליטה לפגוע ביכולת להתחקות בדיון על צורה מדויקת אחר דברים שאמר להגיע לאחזקה של 100% ב-yes. החברה היא נכס אסטרטגי, מדובר בתוכן ובלעדיו היא (הכוונה לב"ק; י"ג) תהפוך לחברה סיטונאית. המצב הנוכחי לא יישאר לאורך זמן ושינויים אסטרטגיים יקרו". במקום אחר אמרה הנדלר לחברי

על עבודת הוועדה נכתב: "מדובר בהליך שהתקיים למראית עין בלבד, שמראשיתו ועד סופו נועד להצדיק את העסקה מבלי שנבחנו כלל חלופות אמתיות"

בה על ידי הנדלר, שפעלה לכאורה בניגוד מחלט לטובת החברה שהיא משמשת מנכ"לית שלה. "לא רק שלא היתה סיבה מוצדקת לבצע את העסקה במהירות, אלא שיותר מכך – כל עיכוב בעסקה היה מברר רך מבחינתה של בזק". התובע טרן ען כי בזק יכלה לנצל את מצוקת הזמן של הצד השני להורדת המחיר וניהול משא ומתן מעמדת כוח, גם ביחס לכל יתר תנאי העסקה. "ברור כי היא היתה עושה כן, וללא כל סנטימנטים, אילו בצד השני של העסקה לא היה עומד אלוביץ'".

התובע מתייחס גם לאמירות של חברי הוועדה המיוחדת, כאילו שיש לחץ זמן על בזק. מדובר לטענתו באמירות תמוהות "שמעידות כי הדבר שבאמת עמד לנגד עיניהם היה האינטרס של בעל השליטה ולא האינטרס של החברה, שאותה הם אמורים לשרת".

ביטוי ללחץ המלאכותי שהפעילו נציגי ההנהלה על חברי הוועדה המיוחדת, אפשר למצוא לטענתו בדבריה של הנדלר, שאמרה: "יש פה חלון הזדמנויות להגיע לאחזקה של 100% ב-yes. החברה היא נכס אסטרטגי, מדובר בתוכן ובלעדיו היא (הכוונה לב"ק; י"ג) תהפוך לחברה סיטונאית. המצב הנוכחי לא יישאר לאורך זמן ושינויים אסטרטגיים יקרו". במקום אחר אמרה הנדלר לחברי

שכל תפקידה הוא רק ללוות את ההנהלה". ואם לא די בכך, נימוקי ההתנגדות של נומקין לא צוינו ברור"ה העסקה שפורסם לציבור המשקיעים. "מדובר במחלל מכוון ומהותי שמסתיר מהציבור מידע שאינו נוח לאלוביץ'".

"כל עיכוב בעסקה היה מבורך מבחינת בזק"

טענה נוספת היא שהוועדה ויועציה לא בחנו חלופות לעסקה ולכך שהדגישו את חשיבות עיתוי העסקה, משל היה לחץ זמנים לבני צועה. אולם למעשה, על פי הנטען, לא היה לחץ זמנים אמיתי או אילוף שבעטייה היתה חובה להשלים את העסקה במהירות מיוחדת.

בהקשר זה מובאים דבריו של יצחק אידלמן, יור"ר הוועדה המיוחדת: "תשובו עם סטלה (הכוונה למנכ"לית בזק, סטלה הנדלר; י"ג) ודודו ותחשבו איך אפשר לעמוד בלוחות הזמנים האלה ללא פגיעה מינימלית באיכות. מצד שני, אני חנו לא רוצים שיהיה מצב שבגלל לוי"ז פיספסנו חלון הזדמנויות של העסקה מול הממונה על ההגבלים". בהמשך אומר אידלמן: "אני מבין שקבלת האישור עלולה להי-תעכב לא מעט זמן, לא בטוח שזה יפגוש את הלוי"ז שאנו נכנסים אליו, שהוא מאוד צפוף". לפי הטענה, הלך הרוח הזה לר

כך למשל, כשרמי נומקין – הדירקטור היחיד שהתנגד לעסקה – העלה את שאלות לגביה, הוא נענה על ידי עו"ד שירי שחם, שותפה במשרד עורכי הדין יגאל ארנון ששימשה כיועצת משפטית לדירקטוריון ולוועדה המיוחדת, כי הוועדה לא מחליטה על חלופות. נומקין טען: "קיימות ארבע אפשרויות למיזוג בזק-yes, ויש לנתח כל אפשרות – מבחינה טכנולוגית, פיננסית, השפעה על הרו"חות הכספיים וכו': השארת המצב כפי שהוא; עלייה ל-58% עם האופציה שיש לנו מבלי לעשות דבר נוסף; רכישת אחוזים מיוחדים ועלייה לשליטה של 100%; ומכירת החלק של בזק לגורם שלישי כלשהו או יורקום... צריך לבדוק הכל מכל הבחינות". שחם השיבה לדבריו: "זו לא ועדה שמחליטה על החלופה, אלא ועדה שמלווה את ההנהלה בתהליך הבדיקות".

התובע טוען כי התשובה של שחם היא "טועה וגם מטעה, ונר-עדה לגמד בכוננת מכוון את התפקיד החשוב שמוטל על הוועדה המיוחדת". לדבריו, "שחם שיררה לחברי הוועדה המיוחדת וליתר הדירקטוריון מסר שגוי ומגמתי, המשרת רק את אלוביץ', ולפיו תפקיד בדיקת ובחינת החלופות לעסקה מוטל על כתפי הנהלת החברה, ולא על הוועדה המיוחדת,

שבה חפץ אלוביץ'. "לאחר שסומנה המטרה והובהר מה רצון הבעלים, החלה עדת היועצים ונושאי המשרד 'לעצב' ולהגדיר את העסקה, כך שאישרה ייראה חוקי וכשר למהדרין, אף שסידרו עז של ריח באושים נורף ממנה למרחקים".

"מראית עין בלבד"

התשובה מייחדת חלק נרחב גם לוועדה המיוחדת שהקימה בזק לעניין רכישת כל מניות yes, שלגביה נטען כי לא היתה בלתי-תלויה, וכי אלוביץ' השפיע עליה באמצעות שליחים. "מדובר בהליך שהתקיים למראית עין בלבד, שמי ראשיתו ועד סופו נועד להצדיק את העסקה מבלי שנבחנו כלל חלופות אמתיות, ולשרת אך ורק את טובתו האישית של אלוביץ'".

לפי הטענה, תכלית הוועדה היתה להביא לאישורה של עסקת בעלי עניין, שבמסגרתה תרכוש בזק את מניות יורקום ב-yes, וזאת מבלי שתנאי הממונה נבח"נו, ומבלי שנבחנו חלופות אחרות. לטענת התובע, חיוק לכך ניתן למצוא בפרוטוקולים של דיוני הוועדה המיוחדת, שמהם ניתן ללמוד כי תפקידה לא היה לבחון חלופות, אלא "ללוות את ההנהלה", כך שהוועדה המיוחדת לא נקטה כל הליך אפקטיבי שיבחן אם העסקה היא לטובת החברה.